

۲۰۱۹/۰۲/۲۶

بهرام صادقی

نامهٔ سر گشاده به محترم حلمی خلیل‌زاد

نویسندهٔ این نامه یکی از هموطنان شما می باشد که بیشتر از چهل سال شاهد بازی های بزرگ و کوچک دول خارجی از طریق نیروهای اجیر داخلی شان در کشورش، افغانستان بوده است. این بازی ها که در اشکال اشغال و جنگ نیابتی بیگانگان ظهور نموده برای ما وابستگی، خونریزی و قتل و معیوبیت میلیون ها افغان، مهاجرت میلیون ها تن دیگر و اخیراً اعتیاد میلیون ها هموطن ما را به مواد مخدره به ارمان آورده است. این بحران که با کودتای خونین هفت ثور ۱۳۵۷ آغاز شد، باعث عقبمانی شدید اقتصادی - اجتماعی افغانستان به مقیاس منطقه نیز گردیده است. جناب شما به حیث یک دیپلمات امریکایی افغان الاصل در مراحل مختلف این دوره، در پیاده کردن پالیسی کشور متنوع تان (ایالات متحده آمریکا) نقش فعال داشته اید.

اکنون که آهنگ صلح با طالبان در واشنگتن نواخته می شود، شما نماینده خاص آمریکا برای صلح افغانستان تعیین شده اید. این جای خوشی است که به عوض یک امریکایی الاصل بی خیر از خصایص و کلتور و تاریخ افغانستان، نقش نماینده خاص به شما داده است. اما فراموش نکنید که مردم وطن آبایی شما هم از شما انتظار دارند که حد اقل در چوکات وظیفه فعلی تان، به گفته خود تان منافع کلان افغانستان را در جریان مذاکرات تان با طالبان، فدای سرعت عمل نکنید.

محترم حلمی خلیل‌زاد

کشور متنوع شما (ایالات متحده) در بسیاری از موارد، در حل مسائل بین المللی، از جمله، جنگ و صلح افغانستان به گزینه های ارزان و سریع علاقمندی وافر دارد. شما یقیناً به خاطر دارید که در سالهای ۱۹۸۰ و ۱۹۸۱ ایالات متحده کوشید برای جهاد افغانستان خط و مسیر تعیین و تنظیم های قابل پشتیبانی را مشخص ساخت و تمویل و تجهیز نمود. اما با خروج قوای اشغالگر روس از افغانستان، هیچ پلان سیاسی برای کمک به ثبات در افغانستان نداشته منطقه را ترک نموده و سرنوشت مردم افغانستان را به دست دشمنش، یعنی پاکستان سپرد. کنفرانس دسمبر ۲۰۰۱ بُن را نیز یک فرمول ناقص و معیوب گفته میتوانیم. معیوب به خاطری که بدون هیچنوع توجه به خواست ها و منافع مردم افغانستان گروه های جفا کار به ملت دوباره را بر کرده ملت سوار ساخت. ناقص به خاطری بود که قوی ترین گروه سیاسی - نظامی در آن زمان، یعنی طالبان، ولو از قدرت رانده شده بودند، در آن دعوت نشدند. این عیب باعث چپاول

میلیارد ها دالری شد که کشور متبوع شما و متحدینش به افغانستان ریختند. و این نقیصه جنگ افغانستان را دو دهه طولانی تر ساخت. در آنزمان پدر و پسر بوش عجله داشتند تا کلوخی را بالای آب بگذارند و از سر دوباره سازی سیستم سیاسی با ثبات در افغانستان خیز زده و با حمله به عراق رویای دیرین بوش بزرگ و دونالد رامسفلد را به حقیقت مبدل سازند.

اکنون دونالد ترامپ که در رأس دولت فعلی ایالات متحده قرار دارد، برای پا کشیدن از جنگ های افغانستان و سوریه عجله دارد. وی میکوشد به برخی از وعده های انتخاباتی خویش عمل کند تا چانس انتخاب مجدد خویش را بزرگ تر سازد. من از هر تصمیم خروج قوا که ثبات افغانستان و همین نظم نیم بند کنونی را به خطر مواجه نسازد، استقبال می کنم. اما عجله شدید که در مأموریت شما مشاهده به کشور های منطقه این ذهنیت را داده است که باز هم کشوری به نام افغانستان چون یک بی صاحب به میدان گذاشته شده است و هر کشور می تواند برای نیروهای وابسته به خود، بخشی از این کیک را تصاحب کند. این حالت برای هر افغان با درد نگران کننده است، و ما افغان ها کشور متبوع شما را به حیث تضمین کننده ثبات و امنیت افغانستان در قرار داد ستراتیژیک امنیتی، و کشوری که با لشکر کشی به افغانستان مسؤولیت اخلاقی دارد تا در فرجام با سرنوشت یک ملت روش مسؤولانه داشته باشد، در صورت بروز هر نوع بی ثباتی از ناحیه سائر کشور های منطقه در افغانستان مسؤول میدانیم.

آنچه تا اکنون در مذاکرات هیأت شما با طالبان در عمل جریان داشته است، سکوت در برابر لجابت طالبان در امتناع از مذاکره با دولت افغانستان است. طالبان به بهانه دست نشانده بودن حکومت مرکزی ترجیح میدهند با جنگسالاران که آنها را در دوران جنگ ضد روسی "برادران" می خواندند، و این برادران اکنون به معامله گران منافع علیای کشور تنزل کرده اند، داخل معامله شوند. تو گویی این جنگسالاران دست نشانده نبوده اند و وابسته نیستند، یا خود طالبان هیچ وابستگی ای به آی. اس. آی. و استخبارات روسیه و ایران نداشته اند و ندارند؟ در مسکو (حد اقل در ظاهر) رهبران دفتر سیاسی طالبان مهمان جنرال های اسبق خاد بودند. آیا حکومت افغانستان نزد طالبان بدتر از این جانیان است. آقای خلیل زاد، از شما توقع میرود تا حد اقل از موقف دم و دستگاه دولتی که خودتان ایجاد کرده اید، به حیث طرف مذاکره دفاع کنید. جنگسالان تنظیمی صرف از منافع شخصی خویش و منافع کشور ولی نعمت خویش نمایندگی می کنند، نه از مردم افغانستان.

اشتباه نکنید. هدف این نیست که دولت افغانستان از منافع مردم نمایندگی می کند. اما حد اقل یک تشکل قدرتمند دولتی داخل کشوری است که به موجب قانون وظیفه دارد تا از حقوق اساسی اتباع دفاع کند.

نکته اخیر این که طرح حکومت موقت نه تنها برای اشرف غنی، بلکه برای اکثریت مردم افغانستان، به حیث طرح بازگشت به گذشته است. محصول این طرح، حکومتی شبیه به حکومت سهامی دوران حامد کرزی خواهد بود که در آن وفا داری ها بیشتر به تنظیم ذیربط است تا به دولت. فکر نمی کنم که تحریک طالبان، بخصوص ملا عبدالغنی برادر هم راضی به ایجاد چنین حکومتی باشند. ۲۵ فبروری ۲۰۱۹

نامه سر گشاده به محترم خلمی خلیل زاد

Sidiqi_bahram_naamaye_sarkoshaada_ba_khalilzad.pdf